

ТРАГОВИ

број 16

јун 2025. године

ЂАК ДО ЂАКА, ЂАК ЗА ЂАКА.

ОШ,, ЈЕВРЕМ ОБРЕНОВИЋ"

ТРАГОВИ

МАЛИ ДАНИ – ВЕЛИКЕ ПОРУКЕ

ИЗА ШКОЛСКИХ ВРАТА

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ЧАРОБНИ СВЕТ РЕЧИ

ПУТЕВИ УСПЕХА

МУЗИЧКИ КУТАК

ШКОЛА КОЈА СТВАРА

УМЕТНИЧКЕ ИСКРЕ

Оснивач и издавач: Основна школа „Јеврем Обреновић”, Шабац

Директор школе: Снежана Мраовић

Интернет презентација: www.osjevremobrenovic.edu.rs

Имејл адреса: osobrenovicjevrem@gmail.com

Уредништво и дизајн: Катарина Мијаиловић

Новинарска секција: Наталија Пухмајер, Лина Ненадовић, Јелена Милосављевић, 5/2

Сарадници: ученици, наставници и стручни сарадници ОШ „Јеврем Обреновић”

Штампа: Графосел, Шабац

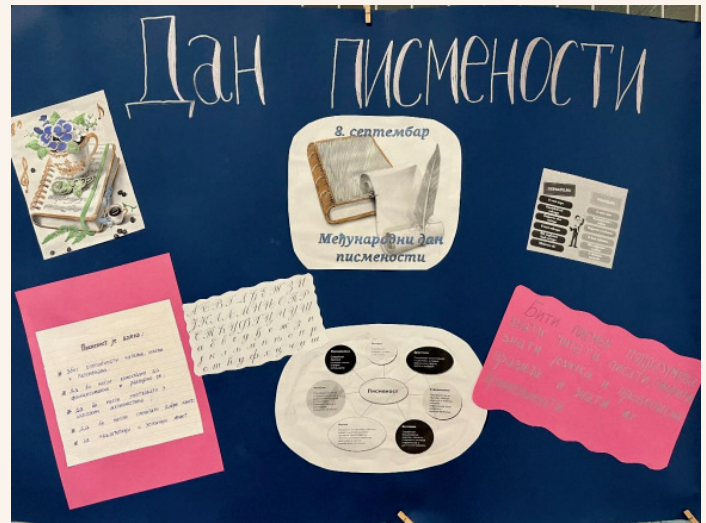
Излази једном годишње.

РЕЧИ ИМАЈУ МОЋ

Међународни дан писмености обележава се сваке године 8. септембра, подсећајући нас на кључну улогу писмености у људском животу и друштву. Овај дан се обележава у нашој школи са циљем да се истакне важност писмености, као и да деца науче да писменост не подразумева само читање и писање, већ да је писменост много више од тога.

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

И ове године ученици наше школе обележили су Европски дан језика. Ученици од првог до осмог разреда учествовали су у изради паноа на часовима енглеског и немачког језика. Истражујући по интернету, припремили су занимљиве фразе и пословице, као и поздраве на језицима света. Све су илустровали и на креативан начин представили на својим цртежима и паноима.

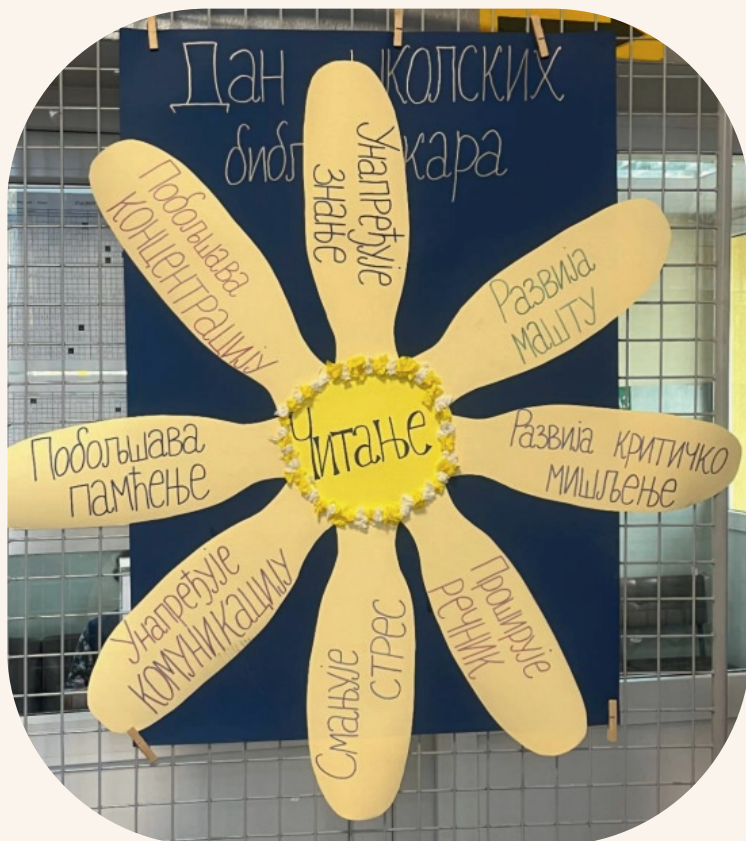
СВЕТСКИ ДАН ЗДРАВЕ ХРАНЕ

Светски дан здраве хране, који се обележава 16. октобра, у нашем продуженом боравку протекао је у веселом и едукативном духу. Наставница биологије Мирјана Теодоровић, заједно са ученицима петог разреда, припремила је занимљиву радионицу на тему „Колико је бундева здрава за наш организам“.

Након предавања, старији ученици су преузели улогу малих наставника и постављали питања млађима, који су показали завидно знање. Креативна страна радионице била је посвећена изради паноя – млађи ученици су вредно цртали веселе бундевице и украшавали простор.

ТИХА ЧАРОЛИЈА ИЗМЕЂУ КОРИЦА

Дан школских библиотекара

Дан школских библиотекара обележава се сваке године последњег понедељка у октобру. И ове године, библиотекарка Нада Бојанић обележила је овај дан са Библиотечком секцијом.

Циљ је био истаћи важност библиотеке и зашто је важно читати. Што више читамо, више знамо, богатији смо, имамо лепше, боље и позитивније ставове о људима који нас окружују, а и о животу.

ДАН РОЗЕ МАЈИЦА – ЗА СВЕТ БЕЗ НАСИЉА

Ученици првог и трећег разреда издвојеног одељења у Орашцу, заједно са својом учитељицом Сандром Ђурић, обележили су Дан борбе против вршњачког насиља, познат и као Дан розе мајица.

Тог дана, ученици су водили разговор о томе шта је насиље, које све облике може имати и како треба реаговати ако му сведоче или га доживе. Посебна пажња посвећена је томе коме се обратити и како потражити помоћ, јер је ћутање оно што насиљу даје снагу.

ОД ЧИТАЊА СЕ РАСТЕ

Сваке године 28. фебруара обележава се Национални дан књиге.

И овог пута смо промовисали читање и значај књиге. Причали смо зашто је важно читати, а онда смо читали песме и на тај начин вежбали читање и богатали свој речник.

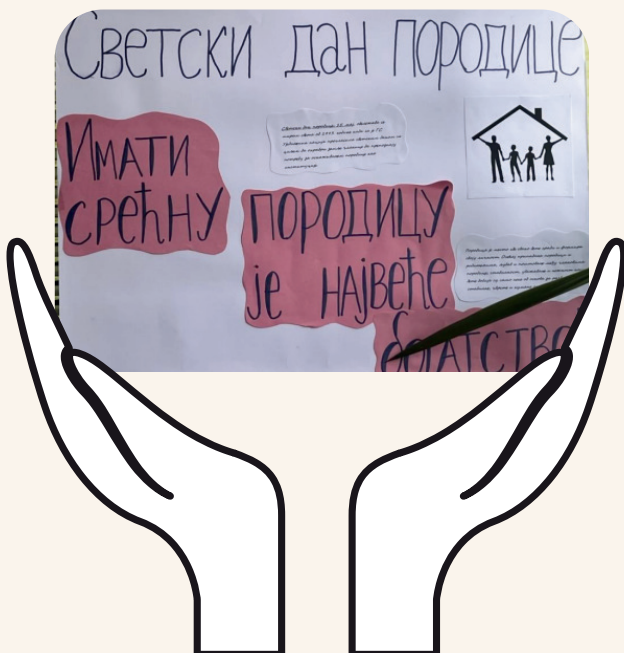

ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ

Ученици првог и трећег разреда обележили су Дан планете Земље радом пуном боја и маште. Заједно су цртали, бојили и лепили своје радове на пано, који је подсетио све нас на лепоту и важност наше планете. Током активношћу, ученици су разговарали о томе како свако од нас може допринети очувању животне средине и зашто је важно да чувамо своју околину – да би свет у ком живимо био чист и здрав за све генерације.

НАША СНАГА И ОСЛОНАЦ

Као и сваке године, и овог 15. маја смо обележили Светски дан породице.

Чланови Библиотечке секције су са библиотечарком Надом Бојанић разговарали о важности породице и њеном утицају на развој сваког појединца.

СВЕТ МАКЕТА

Ученици одељења 3/2 посетили су изложбу „Свет макета“ која је постављена у галерији Библиотеке шабачке. Изложени експонати радови су чланова макетарског клуба „Новосадски Икар“ из Новог Сада.

Ученици су уживали у умањеном свету авиона, хеликоптера, подморница, бродова... Научили су да је макетарство хоби који развија стрпљење, прецизност и машту.

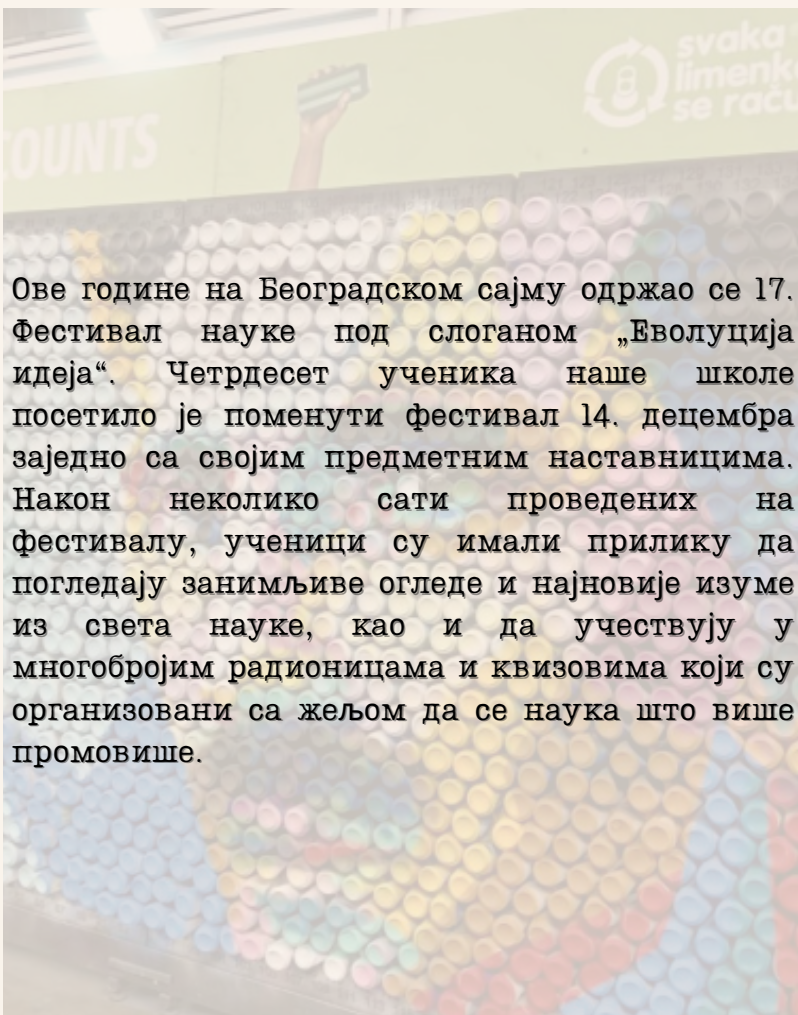
АМБИЈЕНТАЛНА НАСТАВА У МУЗИЧКОЈ ШКОЛИ

У петак, 18. октобра, ученици 3/2, 3/3 и 4/2 у пратњи својих учитељица посетили су Музичку школу „Михаило Вукдраговић“ у Шапцу и у свечаној сали школе присуствовали програму који су за њих припремили запослени и ученици.

У опуштеној и веселој атмосфери ученици су слушали извођење композиција, активно учествовали у музичким играма и имали могућност да покажу свој таленат.

ФЕСТИВАЛ НАУКЕ

Ове године на Београдском сајму одржао се 17. Фестивал науке под слоганом „Еволуција идеја“. Чetrдесет ученика наше школе посетило је поменути фестивал 14. децембра заједно са својим предметним наставницима. Након неколико сати проведених на фестивалу, ученици су имали прилику да погледају занимљиве огледе и најновије изуме из света науке, као и да учествују у многобројим радионицама и квизовима који су организовани са жељом да се наука што више промовише.

ПОСЕТА ШАБАЧКОЈ ТВРЂАВИ

Ученици трећег разреда матичне школе посетили су туристичко-рекреативни комплекс Стари град у Шапцу.

На путу до тврђаве показали су знање о понашању у саобраћају. Шетајући поред тврђаве, обновили су знања о историји нашег народа под влашћу Турака, изворима прошлости, епским народним песмама. Разговарали смо о рељефу и водама, клими, биљним и животињским врстама на овом станишту. Повезали смо наставне садржаје из више предмета. Слободно време ученици су провели у игри и дружењу.

Поштујући природу и животну средину, напустили смо излетиште остављајући га уредним.

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

ПРИЈАТЕЉСТВО БЕЗ ГРАНИЦА

Наша школа постала је богатија за новог друга, а медији су забележили тренутке добродошлице.

Нашу школу ових дана краси једно посебно пријатељство — придружио нам се ученик Манђот Сингх, који је са својом породицом стигао из далеке и живописне Индије. Његов долазак није остао непримећен: неколико телевизијских екипа дошло је да забележи овај леп догађај и пренесе јавности поруку пријатељства и отворености. У топлој атмосфери, међу осмесима и радозналим погледима, нови другар је од првог дана постао део наше заједнице.

Манђот је веома културан, љубазан и вредан дечак који се брзо уклопио међу своје вршњаке. Његова ведрина и спремност да учи и упозна нову културу додатно су обогатили нашу школску породицу. Ово је још једна потврда да различитости обогаћују и да је школа место где срца и културе граде мостове.

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Дечја недеља под слоганом „Ја сам дете, имам план: Толеранција и љубав за сваки дан!“ обележена је у нашој школи од 7. до 13. октобра. У матичној школи и у издвојеним одељењима ученици, њихови учитељи и наставници имали су бројне презентације, радионице, спортска такмичења и дружења на којима су кроз забаву и игру учили важне животне лекције.

У понедељак, 7. октобра, нашу школу су посетили чланови Стреличарског клуба „Шабац“.

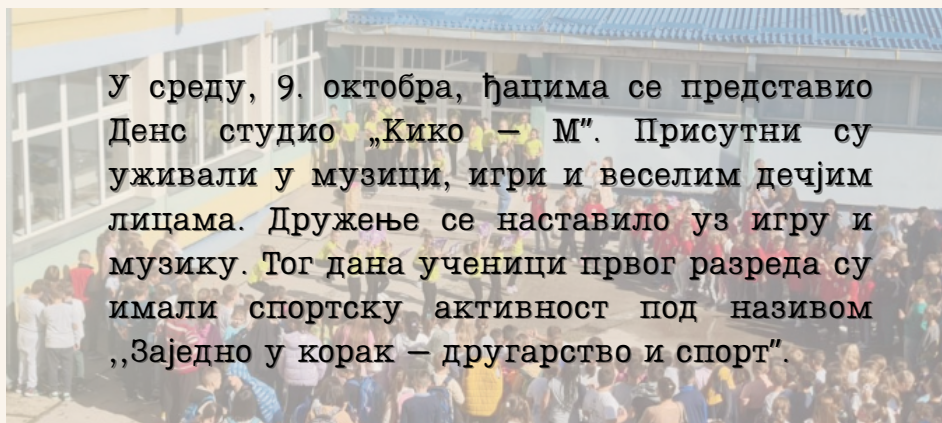
Ученици су сазнали како су се лук и стрела користили у прошлости. Вешто испаливање стреле из лука пратио је буран аплауз ученика.

Наставница ликовне културе Ивана Смиљанић и ученици старијих разреда припремили су изложбу ликовних радова на тему „Толеранција и љубав за сваки дан“. Захваљујући радовима процветали су ходници школе.

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

У среду, 9. октобра, ђацима се представио Денс студио „Кико – М“. Присутни су уживали у музици, игри и веселим деџим лицама. Дружење се наставило уз игру и музику. Тог дана ученици првог разреда су имали спортску активност под називом „Заједно у корак – другарство и спорт“.

У оквиру Дечје недеље организовано је и такмичење ученика у брзини склапања Рубикове коцке. Том приликом ученици су показали да имају доста концентрације и спретности, а најбољи су награђени дипломама.

Тим за заштиту од дискриминације, насиља, занемаривања и злостављања организовао је у школи једну од планираних активности, а то је био сусрет ученика и њихових родитеља са едукаторима из Контакт центра за безбедност деце на интернету „Паметно-безбедно“. Реализоване су радионице за ученике петог разреда, као и радионица за родитеље ученика свих разреда.

У току радионица и ученици и родитељи су имали прилику да сазнају са каквим се све опасностима деца сусрећу на интернету. Радионице су биле интерактивне и едукатори су одговарали на сва питања и дилеме. Истом приликом, подељен је и едукативни материјал за децу „Правила понашања на интернету“ и промотивни беџеви са бројем за позивање и пријављивање, а за родитеље је припремљен практични водич „Савети за заштиту деце на интернету“.

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

Уз песму и игру започело је дружење 10. октобра са члановима КУД „Абрашевић“. Они су представили сплет народних игара. Присутни су уживали у игри млађих и старијих чланова ансамбла.

Испраћени су бурним аплаузом уз позив за ново гостовање.

Наставница српског језика и књижевности Светлана Тошић и ученици седмог разреда извели су представу „Пундравци“ својим вршњацима и млађим другарима. У представи је на занимљив и духовит начин представљено шта се деси када се пундравци уселе у једно одељење и које педагошке методе треба применити у ослобађању од ове напасти. Ученицима је ово добро позната тема, те су глумци поздрављени громогласним аплаузом.

Библиотекарка Нада Бојанић и Библиотечка секција су реализовали радионицу под називом „Много толеранције, много љубави“.

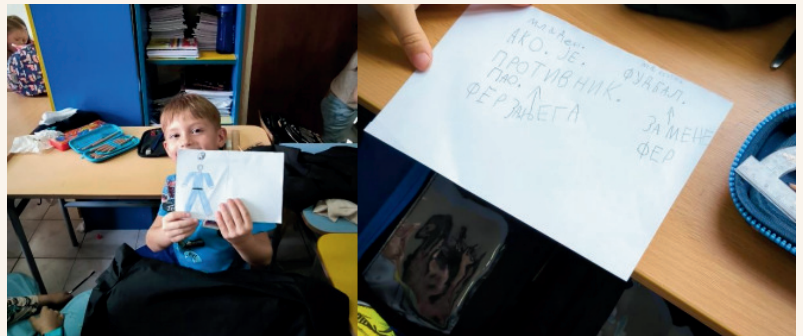
ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

Хор ученика школе и наставница Марица Пријовић су у петак, 11. октобра, све присутне повели својим песмама кроз свет маште и другарства. „Циркус Јевремо“, карневалска група ученика четвртог разреда, приказала је свој овогодишњи наступ са Чивијаде. Уживало се уз звуке хармонике слушајући свирање ученика четвртог разреда – Јована Лукића. Дружење је завршено заједничком и веселом игром уз флеш моб. Љубав и толеранција обележили су овогодишњу Дечју недељу.

Педагози школе Милица Јеличић и Марија Божић одржале су радионицу „Фер-плеј“ са ученицима првог и другог разреда у продуженом боравку, која је за циљ имала развијање осећаја за фер-плеј, толеранцију, поштовање правила и других учесника у игри, као и подстицање позитивне комуникације и сарадње међу ученицима.

Продужени боравак је учествовао у активностима које су организоване поводом Дечје недеље. Ове године су то биле спортско-рекреативне активности под називом „У здравом детету, здрав дух“ и ликовна радионица под називом „Пружи ми руку“. Ученици су заиста уживали у дружењу, међусобном такмичењу, а пре свега, у игри која је саставни део одрастања.

ЧИВИЈАДА

Ученици наше школе и ове године су, по већ лепој традицији, били део веселе и шарене поворке Чивијаде и Чивијашког карневала. Са осмесима на лицу, маштовитим костимима и неисцрпном енергијом, придружили су се учесницима из целог града, представљајући нашу школу на најлепши могући начин.

ЦИРКУС ЈЕВРЕМО ОСВОЈИО ЧИВИЈАШКИ КАРНЕВАЛ

Ученици четвртог разреда наше школе заблистали су на 17. Чивијашком карневалу представом под називом „Циркус Јевремо“. Идејно решење костима осмислила је наставница ликовне културе Ивана Смиљанић, која је, уз помоћ колегинице Драгане Ђурђевић, израдила и шарене реквизите. Музичку подлогу одабрала је наставница музичке културе Марица Пријовић, у сарадњи са учитељицама четвртог разреда – Зорицом Којић, Светланом Грујић, Катарином Гајић и Драгицом Мереник.

У циркусу је било жонглера, кротитеља лавова и змија, мађионичара, акробата, клонова, гонича слонова, па чак и свирача на хармоници, туби и добошу. Чинило га је двадесет веселих уметника који су својим наступом освојили публику.

Посебну захвалност дугујемо родитељима, који су помогли да се костими израде према предложеним идејама, као и нашем бившем ученику, а садашњем родитељу другака из школе – Јовану Топаловићу, који је љубазно превезао захтевну сценографију и тако допринео да наступ прође беспрекорно.

ПОРУКЕ РАДОСТИ

Чивијашки генијалци су и ове године, у оквиру Чивијашког карневала, на свој јединствен начин обогатили велику међународну карневалску поворку. У петак, 21. септембра, шарени балони су понели у небо њихове поруке на тему „Зашто је живот леп?“, ширећи оптимизам и добре мисли.

Овогодишњи представници наше школе били су Стефан Ристић, Тијана Бајевић, Наталија Пухмајер и Стефан Катић. У својим креативним порукама поделили су личне разлоге за радост и захвалност.

НОВОГОДИШЊА ЧАРОЛИЈА У НАШОЈ ШКОЛИ

У просторијама школе, 25. децембра, одржана је представа „Срећна Нова година“. Наставница музичке културе Марица Пријовић са хором и ученици продуженог боравка глумили су и певали поводом доделе пакетића деци запослених, као и деци која су добила пакетиће у хуманитарној акцији „Један пакетић — пуно љубави“. Програм је започео хорским извођењем новогодишњих песама, а настављен представом ученика продуженог боравка и плесом балерина.

СВЕТИ САВА – СВЕТЛОСТ СВЕТОСАВЉА

У понедељак, 27. јануара, свечано је прослављена школска слава Свети Сава. Овај значајан дан обележен је пригодним програмом који су припремили ученици и наставници наше школе. Вероучитељ школе Катарина Симић, наставнице српског језика и књижевности Катарина Мијаиловић и Светлана Тошић и наставнице музичке културе Љубица Максимовић и Марица Пријовић су за ову прилику са ученицима наше школе из Орида припремиле садржајан програм, кроз који су оживљене вредности и наслеђе Светог Саве. Након поздравне речи директора школе прослава је увеличана доделом Светосавских диплома ученицима који су својим радом и залагањем допринели угледу школе. Овогодишња прослава школске славе завршена је резањем славског колача и благосиљањем жита, чиме је ова свечаност добила свој традиционални и духовни завршетак.

Традиционална манифестација Јевремови дани поново је обојила нашу школу разноликим и узбудљивим активностима. У оквиру Јевремових дана одржане су ликовне и литерарне радионице, у којима су ученици стварали своје уметничке радове и писали занимљиве приче и песме. Спортски терени су били место дружења и такмичења у различитим дисциплинама, док су музички и драмски наступи на сцени показали колико је у нашој школи пуно талентованих ђака.

ДАН ШКОЛЕ

Прослава Дана школе реализована је 19. марта у Дому културе на Мишару. Присутнима се на почетку програма обратио директор школе који је поздравио присутне и честитао Дан школе ученицима и запосленима. Након тога изведена је драматизација шаљиве народне приче „Еро с онога свијета“.

Векови робовања под турском влашћу донели су нашем народу много неприлика, али с друге стране учинили су да постане храбар, оптимистичан, да верује, да се нада, да буде ведро и племенитог духа. У таквим временима настале су шаљиве приче у којима су главни јунаци изузетно мудри, сналажљиви, довитљиви и досетљиви. Управо такав је и кмет Еро који успева да надмудри наивну Туркињу и Турчина, избегне казну и остане жив. У драматизацији се појављује и Вук Стефановић Караџић који има потешкоћа у прикупљању народних епских песама од певача. Тешан Подруговић, један од Вукових певача, био је познат по свом хумору и ту особину је показао и у представи. У рад на представи укључени су били ученици седмог и један ученик осмог разреда матичне школе.

Представу су припремиле наставница српског језика и књижевности Светлана Тошић заједно са колегиницама Славицом Топић, наставницом српског језика и књижевности, Марицом Пријовић, наставницом музичке културе и Иваном Смиљанић, наставницом ликовне културе. Публика у препуној сали Дома културе у Мишару уживала је у овој духовитој представи коју је извела разиграна глумачка екипа ђака.

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

ЈЕВРЕМОВИ ДАНИ: УЧИМО, СТВАРАМО И УЖИВАМО

Поводом Јевремових дана, ученици издвојеног одељења у Орашцу на часу ликовне културе показали су своју креативност цртајући портрете Јеврема Обреновића. Њихови радови изложени су на паноу школе, као лепа и свечана успомена на значај овог историјског периода и личности.

Традиционално, у издвојеном одељењу на Мишару, свечано су обележени Јевремови дани. Ученици су имали прилику да се кроз разноврсне активности упознају са добом Јеврема Обреновића. Програм је обухватио презентацију „У доба Јеврема Обреновића“, креативну ликовну радионицу ваљања од пластелина и луткарску представу „Шумска прича“. Ове активности допринеле су богаћењу знања и развоју маште, стварајући незаборавне тренутке и радост учења.

ЈЕВРЕМОВИ ДАНУ У ПРОДУЖЕНОМ БОРАВКУ

Продужени боравак је поводом Јевремових дана организовао дружење са предшколцима из вртића „Слобода“. У сарадњи са наставником физичког васпитања Милошем Палежевићем, заједно су припремили и реализовали полигон спретности, који је одржан за ученике продуженог боравка и предшколце.

МАТЕМАТИЧКИ КВИЗ

У оквиру Јевремових дана, Стручно веће за математику и физику организовало је 1. априла математички квиз. Учествовало је пет екипа, састављених од по троје ученика петог разреда. Ученици су одабрани на основу резултата са такмичења у току школске године. Током квиза такмичари су решавали десет проблемских задатака, а вођство се смењивало из рунде у рунду.

На крају, у неизвесној завршници, прво место су поделиле екипе 5/3, у саставу Луке Цвејића и Ленке Качаревић и 5/4, коју су чиниле Петар Шербула и Андрија Иванковић.

ДАНИ КОЈЕ ПАМТИМО

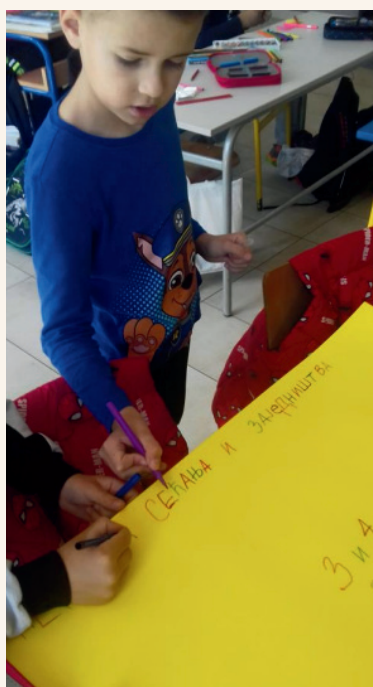
ТРЕНУЦИ КОЈИ НАС ПОВЕЗУЈУ И ЧИНЕ ПОНОСНИМ ШТО СМО ДЕО ИСТЕ ШКОЛЕ

НЕДЕЉА СЕЋАЊА И ЗАЈЕДНИШТВА

Ученици у издвојеним одељењима у Орашцу и Корману активно су учествовали у обележавању Недеље сећања и заједништва кроз различите креативне и едукативне активности. Правили су паное и радове у част жртвама трагичних догађаја, са циљем подизања свести о значају другарства, разумевања, хуманости, емпатије, толеранције и поштовања.

У оквиру ових активности ученици су разговарали о томе шта значи бити добар друг, како помоћи другима и зашто је важно међусобно поштовање и сарадња. Цртали су поруке мира и пријатељства, а креативним радом и играма кроз израду наруквица учили о снази заједништва и сарадње.

Такође, музичке активности и заједничко стварање симболичних производа допринели су свечаној атмосфери и додатно повезали ученике, наставнике и заједницу у промоцији ових важних вредности.

Најлепше значи давати

Један јунак, Краљевић Марко
јахао је док је сијало сунце жарко,
на свом Шарцу, коњу храбром,
ишли су они по путу равном,
док нису наишли на побратима
Краљевића Марка,
бега Костадина.

Тако они причају,
док на једног сиромаша не наиђу.
Сиромаш их замоли за новца мало,
но бегу Костадину не беше стало.

Марко Краљевић се на бега наљути,
што није хтео новац дати.
Вели он: „Беже, мораш схватити,
најлепше у животу значи давати“.

Али Костадин му рече:
„Шта то причаш, Краљевићу Марко,
ти измишљаш!“
„Побратиме, ово мораш знати!
Тек кад постанеш несебичан,
тад ћеш среће имати!“

Коста Ђаковић, 3/2

Боје

Од недеље до недеље
ја носим боје.
Од недеље до недеље
све су око мене боје.

Сива је квака, а плава је јакна.
Розе је ранац, а црни комарац.

Плаво је море, а зелене горе.
Жуто је сунце, а браон су куце.

Зелена је трава, а бела је крава.
Црна је мачка и ту је тачка.

Софија Лазаревић, 3/2

Зимске радости

Зима је стигла
у наш крај,
изађи из куће
па се играј.

Направи Снешка
и нос му стави,
и црну дугмад,
шерпу на глави.

Затим на санке
дедине скочи,
јури низ брдо,
нигде не кочи.

Кад вече падне
и сврши се дан,
уморан кући
идеш у сан.

Михаило Марић, 5/1

Најлепше очи

Очи моје мајке
У бојама ко из бајке
Нежне, топле, срећне
Богатство су моје највеће.

Цвета цвеће у пролеће
Из њеног ока љубав се покреће
И најлепши лептир кад на цвет слеће
Од погледа њеног стидљиво главу окреће.

Чак и дуга се постиди кад јој око види.

Даница Ђукановић, 3/2

Марко Краљевић

Био једном један Марко,
добар, али страшан малко.

Против Турака се борио
и бега Костадина упознао.

Костадин му даде мудар савет,
ал' је Марка гризла савест:
да л' ће тада Турке победити
и да ли ће се после тога веселити.

На крају Марко победи Турке
и више није било муке.

Уз Костадинову помоћ
радовали су се све до у поноћ.

Што су победили Турке зле
за своју земљу и људе све.

Селена Марковић, 3/2

Породична прича урамљена у срцу

Било је то једног поподнева кад смо мама и ја помагале баби и деди да распреме таван. Прашина се подизала сваким покретом, а кутије су биле пуне старих књига, одеће и разних успомена. У једној кутији пуној папира и пожутелих писама наишла сам на једну фотографију.

На њој је била жена нежног лица, са благим осмехом, окружена гомилом голубова. Носила је хаљину са ситним туфнама и шеширић на глави. Седела је на ивици фонтане док су јој голубови слетали на руке. У позадини се видео велик трг са пуно људи. Препознала сам га. То је био Трг Светог Марка у Венецији. Погледала сам маму и питала: „Ко је ово?“, а мама се насмејала и рекла: „То је моја бака, а твоја прабака“. Запањено сам гледала слику. Никада је нисам упознала, али сам из те фотографије одмах осетила неку блискост. Мама је села поред мене и почела да ми прича о њој. Била је весела, храбра и увек спремна за шалу. Рекла ми је да су често правиле колаче, садиле цвеће и ишле на пијацу. Њена бака је, као што мама каже, у свему знала да пронађе лепоту, па чак и у обичном дану.

Та фотографија ме је научила колико је важна породична прича. Иако је нисам познавала, кроз мамине речи и тај један моменат ухваћен на фотографији, као да сам завирила у део њеног света. Сада та фотографија стоји урамљена на мојој полици као подсетник на то да део ње живи и у мени.

Соња Секулић, 6/4

Пролеће је криво за све

Коначно, после досадне и хладне зиме стигло нам је пролеће. И оно је „криво“ за све ово лепо што ћу вам испричати.

Криво је што ми срце скаче као дете на трамболини. Криво је што ми се осмех залепи за лице као жвака на ђону патике. Криво је што се све око мене пробудило.

Одједном улица којом пролазим више није сива. Сада је то читава палета боја које не можеш да пронађеш ни у најскупљој кутији фломастера. Кад закорачим напоље, имам осећај као да улазим у бајку. Мириси зумбула, љубичица и процветалог воћа прате ме као невидљива песма. Пролеће је криво што са првим зрацима сунца све почиње да има смисао.

Појавили су се први лептирићи и пчелице које су почеле да скупљају чаробни полен да би спремиле најслађи мед. На часовима ја не могу да седим мирно, јер имам жељу да изађем напоље и удахнем мирис пролећа. Свака песма ми постаје најдража, а сваки дан је нека нова авантура. Почињем да верујем како је коначно све у реду, да се свет поправио са мирисом једног цвета.

Зато ако ме питате ко је крив што сам данас срећна, не тражите човека. Тражите мирис багрема, цвркулт птице, сунце које се игра жмурке, скривајући се међу облацима.

Јер напослетку, пролеће је криво за све. Е, вала, и нека је.

Николина Мијатовић, 6/4

Лице са старе фотографије

На полици изнад мог радног стола стоји стара црно-бела фотографија. Није велика, али заузима посебно место у мом срцу.

На њој су моји бака и дека, насмејани и загрљени, док стоје испред своје куће на селу. Иако на слици све изгледа једноставно и скромно, времешни капут, стара дрвена ограда, кућа са испуцалом фасадом, она за мене има непроцењиву вредност. Гледајући ту једну страну фотографије, видим само тренутак у времену, али иза тог тренутка крије се читава прича. Замишљах како је тог дана можда дувао ветар, како је бака правила питу од јабука, а дека јој помагао око тога. Чујем њихов смех и осетим топлину њиховог дома иако је на слици све мирно и тихо. Та тишина као да прича своју причу, причу о љубави, разумевању и заједништву. Сваки детаљ на фотографији ми је важан – бакин благи осмех и декина чврста рука на њеном рамену. Њихов дом није био велик, али је био пун љубави. Увек су били ту једно за друго, а и за мене.

Зато ми та фотографија значи више од неке велике, прецењене уметничке слике. Она ме учи да праве вредности никад не нестају, оне живе у нашим успоменама, у срцу, у свакој старој слици која прича своју причу.

Елена Бугарчић, 6/4

Кад машта постане стварност

Сваког дана ухватим себе како размишљам о томе како бисмо ми функционисали без свих ових справа и апарата око нас.

Ту су и разне играчке које су нам у сваком тренутку доступне. Чудно ми буде, па чак и смешно, када нам старији причају како у њихово време није постојало много штошта што је нама на извол'те. Понекад чак и помислим да се шале са нама иако знам да нам причају истину. Тако, на пример, ја бих издвојила дигитрон као своју чудесну справу. У већини случајева га зову калкулатор, али је мени лепше да га зовем дигитрон.

Зашто баш дигитрон? Постоји пуно разлога. Многима су ти разлози познати јер га и сами користе у исте сврхе, али опет мени је заиста некако генијално чудесан. Поред његових функција сабирања, одузимања, дељења и множења, он може да ради и многе друге рачунске операције. Неке од њих кроз школу још увек нисмо користили, али сам ја истраживала шта све он може. Нажалост, нисам разумела ни половину тога. На пример, израчунавање корена ми је јасно, али ови синуси, косинуси, логаритми, факторијали, и ко зна шта још, а што притом не знам како се користи, додатно ме збуњује. Али за оно за шта ми је потребан и за шта знам да га користим, он је увек спреман да помогне. Без њега би ми било незамисливо да радим задатке из физике, а њему – њему је то као од шале. Само клик и резултат је ту, и то не било какав, него онај прави и без грешке. Кад заврши свој посао, он се чак и сам угаси, ни за то му није потребна моја помоћ.

Надам се да ћу моћи да схватим и применим све функције дигитрона, а до тада ће он за мене остати једна изузетно чудесна справа.

Николина Мијатовић, 6/4

Огледало душе

Очи су огледало душе. Многи када чују ту реченицу, не маре да у њој лежи велика истина.

Када видимо неку особу, било то неко кога познајемо или неко из неког непознатог, нама далеког града, не треба ништа да је питамо – довољно је да их погледамо у очи у којима се све огледа. Знаћемо да ли су бескрајно срећни, разочарани или пак крију тугу, толику тугу да једва стоје на ногама. Кад помислите да можете било шта да сакријете, нећете успети јер ће вас ваше очи одати. Мислите да ваша осећања шминка може сакрити? Не, не постоји ништа што се у очима не може видети. Ваше емоције су толико јаке да и животиња то може видети.

Када видите да очи крију тугу коју заправо не могу сакрити, причајте са том особом, загрлите је, помозите јој. Очи не могу сакрити ништа, ни најмању ситницу. Очи огледају вашу душу.

Лена Гордић, 7/4

Кутија успомена

Успомена за мене није само једна обична реч. Она у мени буди много лепих осећања које бих изнова желела да осетим и проживим са оним истим вољеним особама.

Често се са својом породицом присећам свих оних лепих тренутака којих се, иако сам била мала, одлично сећам. То су тренуци испуњени љубављу и срећом. Један од њих, који ми је и дан-данас остао у лепом и незаборавном сећању, јесте када сам са својом породицом и пријатељима отишла у село. Када кажем неком да је моја омиљена успомена са села, подигну обрву и чудно ме погледају, али за мене оно представља кутију свих мојих успомена које су закључане малим катанцем. Иако је било давно, добро га се сећам.

Устала сам пресрећна што идем код баке у село. Нисам могла да дочекам и само сам желела да осетим тај предиван мирис бакиног цвећа. Убрзо смо стигли, а ја сам потрчала и узвикнула: „Бако!“. Она ме је помиловала, а ја сам отрчала у башту. Призор је био очаравајућ. Била сам окружена разним бојама цвећа, а у даљини видела се бескрајна шума.

Толико сам била задивљена да нисам ни приметила да је тата изнео стару хармонику из бакине помало старе, али слатке кућице. Брзо сам потрчала и замолила тату да ме научи да и ја свирам. Кад ми је дао хармонику у руке, нисам ни претпоставила да је тако тешка, па сам замало пала са столице. Сви су се насмејали, а ја сам збуњено гледала у оне силне дирке и дугмиће. Нисам знала како се користе, па сам само тати дала хармонику назад у руке и отишла да помогнем баки у љуштењу лука за ручак. То је био први пут да сам тако нешто урадила и била сам јако поносна на себе.

Убрзо је сто био пун тањира, а у средини се налазила моја омиљена храна – помфрит. Након ручка, који смо провели у смеку и забави, бака ми је показала наш албум са сликама. Видела сам себе као бебу, баку у младости, али и једну непознату особу. Упитала сам је: „Бако, а ко је ово?“, показавши прстом. „То је твој дека“. Погледала сам збуњено и помало тужно, а бака ме је само загрлила.

Одједном смо чуле смех и вриску, а ја сам потрчала да видим шта се дешава. Били су то моји другари који су од дугачке траке направили велики обруч и у њему играли „ћораве баке“, која је моја омиљена игра из детињства. Играли смо се сатима уз смех и по нашим лицима видело се да смо срећнији него икад, и заиста је било тако.

Иако успомене за неке представљају обична сећања на неке лепе или ружне тренутке, оне за мене представљају књигу најлепших тренутака испуњених љубављу које ни за шта на овом свету не бих мењала.

Ема Борота, 6/3

Фема из мог комшилука

Мој комшилук је расадник за Феме. Конкуренција је ту велика. Из дана у дан оне покушавају да буду што оригиналније и што недостижније.

Најотменија Фема је ремонтована од главе до пете. Сваког дана се отварају неки нови салони који им обећавају највеће и најлепше усне, најбујнију косу, пеглање бора и све остале неприродне промене. Најважнији детаљ су нокти. Они морају бити од пластике око десетак сантиметара и у бар тридесет боја.

За свако јавно појављивање препоручује се комбинација која кошта барем као пола стана. У случају (не дај боже и далеко било) може се пазарити и код „шанера“. Битно је само да је етикета велика и јарке боје – да се боље види.

За вожњу по граду најбоље превозно средство је џип. Најбољи је онај који је добила од свог дечка а који је старији и од њеног тате. Током вожње не може се слушати било која музика. Најадекватнија музика су Цеца и Карлеуша. Оне су им визуелни и духовни узор. Док возе, десном руком, мотају волан и мењају брзине, а левом листају новости на инстаграму. Фема без најновијег телефона марке ајфон није елита.

Како оне лепо ћаскају! Свака реченица почиње са „брате“, „фурам“, „види“, а реченице се завршавају са „дефинитивно“. Занимљиво је то да сваки пут желе нешто да ти објасне или преведу.

Волим ја Феме из мог комшилука. Често ме насмеју. Оне су оличење покондирености и ту су да покажу какви никад не бисмо требали да будемо.

Богдан Јеремић, 7/2

Храброст Марка Краљевића

Марко Краљевић је пун јунаштва
и трудио се да нема сиромаштва.
Био је најпознатији краљ српски,
његови противници били су турски.

Има буздован, сабљу и велику храброст.
Желео је да у народ донесе радост.
Хвалимо нашег Краљевића Марка
за српског највећег јунака.

Борио се као прави ратник,
сиромаштва он је заштитник.
Честит је Вукашинов син Марко,
а у такво доба не може то свако.

Софија Лазаревић, 3/2

Плава звезда

Сваки човек, дете, па чак и стара особа има своју плаву звезду. Да ли је то бити полицајац, доктор, професионални спортиста или правити колачиће за своје унуче, њихова плава звезда веома је битна њима.

Моја плава звезда се често мењала, али сам сада сигурна у свој циљ и шта желим да будем кад порастем. Желим да будем уметница, једна која је цео свој живот посветила цртању и сликању. Од малих ногу сам обожавала да цртам, волела сам и процес и резултат свог тешког рада.

Увек ми се срце растужи када видим некога када не успева да оствари свој сан због коментара других људи. Научена сам да такве безобразне људе игноришем, али сви знамо да је не обраћати пажњу веома тешко. Иако не волим грубе коментаре, морам да признам да сам се побољшала због њих. Цртање и сликање су веома тешке вештине којима треба више година труда да би се савладале. Не говорим да сам их ја савладала, већ да сви разумете колико труда треба уложити у ову професију. Увек вежбах цртање, сваки дан, било то у школи, код куће, чак и напољу. Стално се узбудим кад узмем оловку у руку и почнем да радим. Увек је мистерија шта ће то моја глава да измисли користећи једну оловку и папир.

Мислим да је веома важно пратити своју плаву звезду, све док не испуниш ту жељу за својим сном. Важно је посветити се свом циљу јер је то један од најлакших начина донети срећу у своје срце.

Катарина Јовановић, 6/1

Мој суперхерој

Овог пута одлучила сам да пишем о баки са мамине стране. Она се звала Бранка и била је мој суперхерој.

Моја бака живела је на селу, имала је дивну кратку браонкасту косу и кристалне браон очи. Пишем баш о њој јер смо цело моје детињство провеле заједно. Време бисмо проводиле квалитетно и искористиле бисмо га максимално. Играле бисмо се по цео дан, правиле разне слаткише и сланише, ишле у госте и тако унедоглед. Омиљена игра нам је била она коју смо саме осмислиле. То је била игра меморије направљена од папира и осмишљена са пуно маште. Кад год бих ја изразила жељу да правимо нешто у кухињи, она би то прихватила са осмехом од увета до увета.

Кад сам кренула у школу, почеле смо ређе да се виђамо, а и када бисмо се виделе, то би био кратак период. Сваки дан бих је звала на видео-позив са новим задатком; то би били домаћи задаци или учење или причање тајни у поверењу. Сваки викенд био је резервисан само за нас. Одлазила бих код ње заједно са још своје три сестре. Време би нам брзо пролазило јер смо се играле, дружиле и уживале максимално. Кад је долазило време да се иде на море, ја бих била помало тужна јер она није ишла са мном, али бих јој са мора увек понела неки сувенир.

Она за мене није била само баба, већ и најбоља другарица, раме за плакање, ослонац за све, моја најјача подршка. Код ње је све пролазило и није се љутила на мене никада. Свака моја медаља освојена је због ње. Дан када је преминула за мене је био недостатак срца.

Јако ми је драго што је баш она улепшала мој живот и подржавала ме увек и у свему, а уједно и била моја учитељица живота и вечни пријатељ. Миња Перић, 6/1

ОНИ КОЈИ НАС ЧИНЕ БОЉИМА

ЧУВАРИ ЉУБАВИ И ПРИЈАТЕЉСТВА

За ову тему сам изабрала баку са татине стране — Спому. Њу сам баш одабрала јер ми је најпосебнија и највише времена проводим с њом. Иако изгледа као мала слатка бакица са седамдесет година, понаша се као дете од седам.

Моја бака је ниска, има плаве очи, кратку косу и мало је буцкаста, али то је не спречава да ради многе ствари. Бака је јако талентована и уме да уради много тога, али је најбоља у кувању. Свако јело које направи је божанствено. Највише волим њене медањаке и кифлице.

Кад сам била мала, бака ми је причала да прави медањаке са медом и пуно љубави, а ја сам веровала да њен мед може све да одушеви. Као што сам споменула, моја бака прави мед и то је један од њених хобија. Постоје још многи, а то су цртање, писање и многи други.

Ја највише времена проводим са баком Спомом и то га проводимо квалитетно. И бака је девица у хороскопу као и ја, па се вероватно и зато тако лепо слажемо. Нас две где нисмо биле. Биле смо на сладоледу, у граду, код тврђаве, на Тркалишту, али мени је најзанимљивије било кад смо биле у тржном центру „Рода“. Тамо смо прво биле на топлом чају, после тога смо отишле у буквално сваку радњу. Нас две се слажемо као две сестре.

Мени бака много значи и не бих је дала ни за шта. Много је волим, поготово што ми је једина остала од свих бака и дека. Понекад помислим да је моја бака дар од бога.

Чувајте своје баке и деке док их још увек имате, јер су они нешто најбоље што би икада могли пожелети.

Марта Ивановић, 6/1

Кроз живот сам имала много најбољих другарица, али кад бих морала да бирам једну, то би била Лина.

Лина и ја смо јако блиске другарице и упознале смо се на хору када смо биле мале. Она ми се јако свиђа зато што је забавна и јако фина.

Кад сам у неком проблему, Лина је увек била ту за мене да ми да свој искрен савет. Она за мене представља особу којој увек без размишљања могу да се поверим. Увек ми је била раме за плакање и то ми веома значи.

Она је јако лепа, има тамнобраон очи и дугу, бујну косу. Добронамерна је и јако паметна. Успешна је у остваривању својих циљева за које се много труди.

Лина ми је кроз период нашег дружења својим делима показала шта је то право, очувано и искрено пријатељство и хвала јој на томе.

Јелена Милосављевић, 5/2

ОНИ КОЈИ НАС ЧИНЕ БОЉИМА

ЧУВАРИ ЉУБАВИ И ПРИЈАТЕЉСТВА

Моји бака и дека су креативни и пуни љубави. Бака ме је научила много корисних ствари — како да хеклам, плетем гоблене, правим колаче и шијем. Увек је имала стрпљења за мене и мог брата, волела је да се игра са нама.

Она ме инспирише да будем креативна. Њен стил облачења ме посебно задивљује. Кад сам била мала, волела сам да се играм модне ревије са њеним шеширима, шаловима и рукавицама.

Деда је такође креативан као и бака. Он ме је научио да играм шах и да причам италијански. Увек има занимљиве приче и воли да дели своје знање са мном и братом. Уз њега учим да будем стрпљива, упорна и радознала. Волим да идем са њим и баком у занимљиве пустоловине у шуму.

Захваљујући њима научила сам много тога. Бака и дека су за мене прави узор и веома сам срећна што их имам.

Ника Александра Марковић, 6/1

За мене је детињство најлепши период живота. Сећам се дивних тренутака проведених са породицом. Најлепших успомена сећам се док сам била на селу код баке и деке.

У селу је била продавница са најукуснијим сладоледима; дека ме је тамо често водио. Сваки пут се играм са другарима који живе ту и сваки пут ми је све лепше. Тамо останемо дуго, али чим се вратимо, знамо да нас чека врућа пита.

Моја бака је била мајстор за питу са сиром. Чим уђем у кућу, замирише прелеп мирис потпеченог сира и најмекшег теста. Најдраже ми је кад увече седнемо. Онда бака и дека почну да причају приче из детињства које ме овека одушеве.

Волела сам да идем са деком код његових сестара које су ме увек дочекале са радошћу. Сваки пут им трчим у загрљај у којем осећам љубав и брижност.

Бака је у комшилуку имала комшинице које сам обожавала. Сваки дан смо ишле код њих на кафу и увек су ми износиле нешто слатко, што сам ја највише волела.

Ништа се није променило. И дан-данас идем код баке и деке где се најлепше проводим и једем најукуснију храну.

Наташа Крсмановић, 6/5

ОНИ КОЈИ НАС ЧИНЕ БОЉИМА

МАЈСТОРИ ЗНАЊА И СТВАРАЊА

МИЛЕВА МАРИЋ АЈНШТАЈН била је српска математичарка и физичарка. Рођена је 19. децембра 1875. године у Тителу.

Школовала се у Руми, Новом Саду, Сремској Митровици, Шапцу и Загребу. Са 19 година је отишла у Цирих. Најпре је уписала студије медицине, а затим 1896. године прелази на државну политехничку школу на студије математике и физике. Тамо је упознала Алберта Ајнштајна са којим је често радила задатке.

Алберт и Милева венчали су се 1903. године. Иако су се заједно бавили физиком, само је Алберт добио заслуге.

Милева је била страствена научница. Крајем 19. века било је тешко за жене да се школују и постигну успех. Увек у сенци мужа, Милева је посветила живот породици. Иако је стварала заједно са Ајнштајном, свесно се одрекла својих признања. То показује да је храбра и жена за дивљење и поштовање.

Лана Рафаиловић, 6/2

За ову тему многи су изабрали Николу Теслу или Алберта Ајнштајна, али ја сам изабрала ФРИДУ КАЛО. Изабрала сам је зато што сам љубитељ уметности и обожавам њене слике.

Фрида Кало је мексичка уметница. Њено пуно име је Магдалена Кармен Фрида Кало и Калдедеран. Рођена је 1907. године у месту Којоакан у Мексико Ситију. Живела је у кући познатијом под називом Плава кућа. У њој је живела са родитељима и сестрама.

Фрида се са шест година разболела од дечје парализе. То значи да јој је једна нога била краћа од друге. Проводила је доста времена у болници зато што је имала разне здравствене проблеме. Са осамнаест година имала је удес. Имала је много прелома костију и требало јој је доста времена да се опорави. Док је била у болници, кренула је да црта аутопортрете. Углавном су показивали њену тугу.

Фрида се 1929. године удала за мексичког уметника Дијега Ривера. Он је био познати сликар. Сликао је мурале. Проводећи време са њим, Фрида је заволела мексичку традицију. Њени радови били су разнобојни, али су и даље изражавали тугу.

Фрида Кало је преминула 13. јула 1953. године због здравствених проблема, а њен муж три године касније. Њихова Плава кућа сада је веома популаран музеј. Неке од њених слика које ми се допадају су Аутопортрет, Аутопортрет са огрлицом од трња, Аутобус, Фрида и Дијега Ривера.

Ова уметница је доказала да се све може кад се жели и хоће. Хвала ти, Фрида, што си подстакла разне уметнике на свету да прате своје снове.

Марта Ивановић, 6/1

Кишни дан

Никада нисам нарочито волела кишу јер је то значило да не могу дан да проведем напољу у смеху са својим другарима. Међутим, сада мислим да ме ипак фасцинирају ствари које раније нисам могла да приметим.

Можеш само да седиш у својој соби загубљен у мисли које се врте твојом главом када чујеш тапкање по прозору. То је киша. Њене капи клизе низ твоје окно као да се надмећу и проверавају која је од њих бржа. Колико блесаво од њих! Па оне су само капљице воде, немају ни мисли ни циљеве, а увек су у некој журби.

Облаци су потпуно надвладали широко насмејано сунце. Нема више ни трага ни гласа од некада тако топле и сјајне звезде. И трава је сада потпуно мокра! Осетивши то, глисте и пужеви појавили су се тачно на време за представу. Киша наставља да пада, али све јаче и јаче. О чврсти бетон одбијају се сад већ доста крупније капљице, толико јаке – скоро као метак.

Киша има некакав ритам уз који све бубице играју на нежним латицама цвећа. То је веома необично, али као да и ти желиш да им се придружиш. У том ритму чак су и крошње заплесале, а њихов партнер је ветар, наравно. Чини се као да киша никад неће престати, али теби је то у реду. Као да си се навикао на њу и сада си још и одушевљен стварима које раније ниси никад приметио.

Али падавинама мора доћи крај. Облаци су се повукли, а капљице са твог прозора нестале су тако брзо, не остављајући никакаву успомену на лепоту једног кишног дана.

У једном тренутку мораћемо да научимо да ценимо све у животу, чак и нешто досадно попут кише. Заправо, киша није уопште досадна; она је као мала представа, само што нико никад не тапше кад се заврши такав преформанс.

Николина Машић, 7/4

Јесења мрвица среће

Одмалена сам учена да је срећа у малим стварима. Велики је број ситница које могу да нас усреће, а у мом случају је то јесен. Она је сама по себи посебна, па је зато моја мрвица среће.

У мом крају на јесен је улица богата децом и правом јесењом идилом. Обожавам улични пејзаж који ме изузетно подсећа на неко сликарско дело. Сунце смањује своје даривање зрацима, а као последица тога опада лишће са дрвећа и своју зелену боју претвара у топле тонове. Допада ми се кад пред крај саме јесени опадне велика количина лишћа, тако да слободно и без страха могу да се бацам у њега, као на најмекши душек на свету. Када пада блага кишица, увек изађем из куће да прошетам јер имам осећај да ме звук овог чуда толико умири. Најлепши и најдивнији осећај је кад се цела породица окупи и сви заједно проводимо време у разним активностима, а ипак нас окружује ова галерија уметничких дела.

Понекад помислим да сам у бајци, али се разбудим и схватим да нам је ову лепоту пружила искључиво мајка природа.

Валентина Вучинић, 5/2

Тајни агент и две пријатељице

Биле једном две девојчице и јако добре другарице. Оне су биле јако љубазне, добре, културне, васпитане, веселе, паметне и насмејане.

Једног топлог и сунчаног дана биле су у парку поред школе. Отишле су заједно да купе сладолед и неке грицкалице и затекле су једног јако сумњивог човека који је крао неке ствари из продавнице. Одлучиле су да га прате. Виделе су да улази у градски музеј и пратиле га унутра. Биле су мало уплашене и са страхом га посматрале. Знале су да ће их приметити па су одлучиле да се претварају да разгледају. Ишле су за њим, а њему је то било јако сумњиво. Приметиле су да нешто није у реду. Правиле су се да су кренуле у други ходник, а заправо су се сакриле иза зида и посматрале га. Лопов је кренуо да краде Великомортијус, древни дијамант некадашњег краља те земље.

Међутим, чуле су занимљив разговор једног тајанственог човека са својим шефом. Схватиле су да је он на тајном задатку. Откриле су да дијамант поседује зле моћи и ако би доспео у погрешне руке, цео свет би био у опасности. Тај агент је био послат да уништи дијамант јер је начуо да ће неки крадљивац доћи и украсти дијамант, како би постао владар света. Када су чуле ову причу, хтеле су да помогну агенту. Отишле су до њега и рекле да већ неко време прате овог крадљивца и да би хтеле да му помогну око задатка. Он је пристао и објаснио им све што треба да ураде заједно.

Када је лопов дошао у просторију у којој је дијамант био изложен, био је мрак. Одмах је приметио да је дијамант већ уништен. Великом брзином из угла је искочио агент I.O.O. и привео крадљивца и одвео до тајне агенције у којој је радио.

Од овог случаја девојчице су се прикључиле тиму тајних агената који спашавају свет. Них троје су постали заштитници земље и свакодневно пазили на неваљалце који су покушавали да учине лоше ствари.

Софија Јанчић,
Анђелија Ристић, 3/2

Тара у мом срцу

Путовања су незаборавне авантуре живота које остављају дубока сећања. Моје омиљено место налази се у мојој родној земљи – Србији. То место је планина Тара.

Још одмалена сам волела да посећујем обронке Таре. На њима сам уживала у прелепим заласцима сунца који су били пејзажи фантастичних боја попут жуте, црвене, наранџасте... Током прелепих јесењих шетњи Таром, ја бих посматрала птичице које цвркућу мелодије цео дан. Ноћу звезде на небу сијају као жућкасто сунце које је добило моћ да обасја нашу планету. Ливаде зеленкасте боје препуне су шареног цвећа који краси природу.

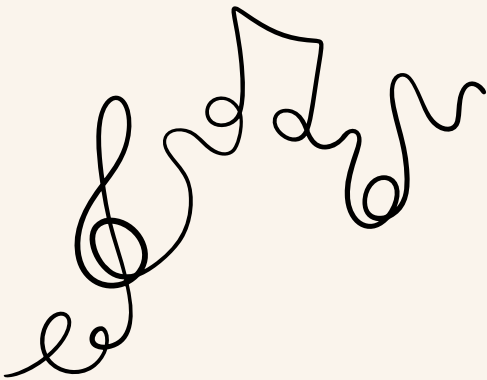
Пчелице на ливадама полако и нежно праве мед. Флора која се налази на Тари је речима неописива. Брзи поточићи својом магијом жуборе на врховима планине. Облаци који путују праве облике као сазвезђа на звезданом небу.

Тара има посебно место у мом срцу и љубав коју ја имам према њој је веома велика. Сећања и авантуре на тој планини су незаборавне.

Милица Радовић, 5/2

ПРАЗНИЧНА ЧАРОЛИЈА

Већ традиционално, наша школа посећује другаре из вртића „Слобода“ ПУ „Наше дете“ у периоду новогодишњих празника. Тако је хор млађих разреда, група првака и другака, са наставницом музичке културе Марицом Пријовић, посетио и песмом увеселио другаре. Чланови хорића певали су песме које говоре о пријатељству, лепом васпитању, машти која има чаробну моћ, као и пригодне новогодишње песме којима су пожелели лепшу и бољу годину.

МУЗИКА ЈЕ РЕЧ КОЈА НАС СПАЈА

Актив наставника музичке културе града Шапца и ОШ „Стојан Новаковић“ организовали су хуманитарни концерт – „Музика је реч која нас спаја“, на којем је хор трећег и четвртог разреда учествовао са две песме: „Ако волиш снажно“ и „Ћирибу ћириба“. У програму су учествовали хор млађих разреда под вођством наставнице музичке културе Марице Пријовић, вокални солисти Дуња Ђирковић и Огњана Данојлић, чији су ментори наставници музичке културе Љубица Максимовић и Иван Марковић. Такође, публици се представила и вокална група наше школе из издвојеног одељења из Орида, коју су чиниле ученице Викторија Божић, Наталија Ђукановић, Теодора Томић, Дуња Ђирковић и Јана Весић. Прикупљена материјална средства донирана су ОШ „Свети Сава“.

ПРВИ СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ ОГЊАНЕ ДАНОЈЛИЋ

У свечаној сали Музичке школе „Михаило Вукдраговић“ у Шапцу, 11. јуна одржан је први солистички концерт вокалне солисткиње Огњане Данојлић, ученице осмог разреда наше школе.

На програму су изведена дела из области дечје популарне музике, филмске музике, духовне и традиционалне песме. Као гости концерта наступили су прослављени пијаниста Аљоша Кесеровић и сопран Владана Данојлић. Организатор концерта и корепетитор био је наставник музичке културе Иван Марковић.

ЗВУК НАШИХ СОЛИСТА

На завршним концертима солиста наше школе представили су се ученици млађих и старијих разреда, показавши свој музички таленат и љубав према музици.

Концерт солиста млађих разреда одржан је 30. маја, а наступило је девет солиста и један дует. Наступили су ученици: Лена Илић (2/2), Ксенија Јанчић (2/2), Сара Гајић (3/2), Аника Марковић (3/2), Софија Лазаревић (3/2), Симона Матић (3/2), Софија Јанчић (3/2), Лена Живановић (3/2), дует Маша Врећа и Лена Кузмановић (4/4), Петар Јеличић (4/3) и Нина Живковић (4/4).

Концерт солиста старијих разреда одржан је 12. јуна, а на сцени се представило једанаест ученица: Анђела Ерцеговчевић (5/1), Мила Нешковић (6/4), Нађа Јоцковић (5/1), Мина Макевић (5/3), Александра Веселиновић (5/3), Наташа Петровић (5/3), Ленка Качаревић (5/3), Миа Ковач (6/4), Калина Јовановић (5/1), Марта Ивановић (6/1) и Јелена Милосављевић (5/2).

ВЕЧЕ МАГИЈЕ

Хорско вече млађих разреда под називом „Ћирибу ћириба“ одржано је у среду, 11. јуна. Хор су чинили ученици од првог до четвртог разреда, а сам назив концерта обећао је чаробну и веселу атмосферу. Школско двориште је било препуно деце, родитеља, учитеља и наставника који су уживали у лепом времену и опуштеној и веселој атмосфери.

Традиционално хорско вече старијих одржано је последњег наставног дана, 13. јуна. Концерт је носио назив „Пјевам дању, пјевам ноћу“, а репертоар се састојао од девет песама Здравка Чолића. Окупљена публика је певала са хором, плесала и, судећи по коментарима, веома уживала у овом популарном и познатом репертоару. Наступило је тридесет пет ученика. Кроз програм концерата публику је водила ученица осмог разреда Исидора Цвејић.

Главни организатор музичких вечери била је наставница музичке културе Марица Пријовић, која годинама посвећено учи децу да је музика пут до среће.

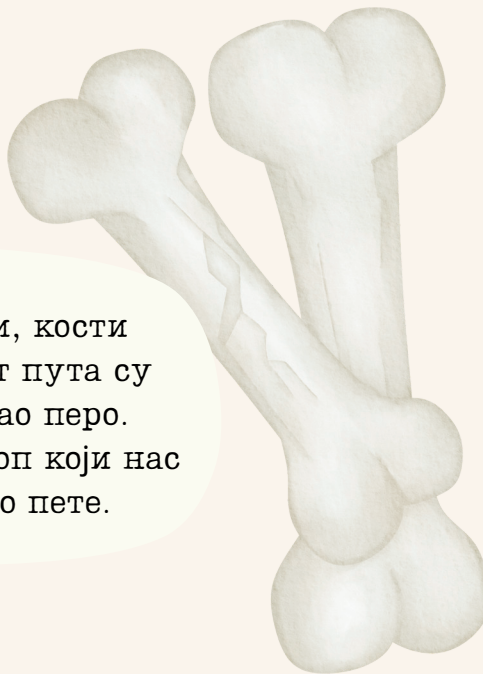
ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

СВЕТ ЈЕ ПУН ИЗЕНАЂЕЊА – ОТКРИЈТЕ ИХ С НАМА!

Иако је мозак наш центар за обраду свих осећаја, он сам нема рецепторе за бол. Зато неурохирурги могу да оперишу мозак док је пацијент будан. Чудесно, зар не?

Људи светлуцају – људско тело емитује слабу биолуминисценцију (светлост коју стварају и емитују живи организми), али је хиљаду пута слабија од онога што људско око може да види.

По снази и тежини, кости побеђују челик! Пет пута су јаче, али лагане као перо. Прави природни оклоп који нас штити од главе до пете.

Замисли да ти један дан траје дужи од целе године! На планети Венери то је стварност – она се толико споро окреће да треба јој више времена да заврши једну ротацију око своје осе него да обиђе Сунце.

Иако бисмо помислили да се дрвеће буди због топлих дана, истина је да се највише ослања на дужину дана – фотопериод. Када сунце дужи борави на небу, време је за пупољке!

Лина Ненадовић, 5/2

Према древној кинеској легенди, цар Шен Нунг, иако окружен богатством, највише је бринуо о здрављу јер је знао да се оно не може купити. Једног дана, док је седео у дворишту, у котлић са водом упало је неколико листића са оближњег грма. Вода је потамнела, а радознали цар је одлучио да је проба. Тако је, кажу, започело велико путовање чаја кроз читав свет.

Једна од најпознатијих легенди о настанку кафе датира још из 9. века и потиче из Етиопије. Према овој легенди, млади пастир по имену Калди приметио је да његове козе постају неуобичајено енергичне након што поједу бобице са одређеног грма. Калди је о томе обавестио локални манастир. Испоставило се да оне могу да одрже будност и енергију уз стимулативне ефекте током дугих сати молитве, што је био разлог монасима за забринутост. Кафа, приметили су монаси, мора да је ђавоље дело. Тадашње верске вође бацили су зрна кафе у ватру да их униште. Међутим, пријатна арома која је настала убедила их је да да кафи дају другу шансу. Печену кафу су ставили у воду и настала је кафа.

Да ли сте знали да се јелка није одувек китила? Наиме, кићење јелке сматрало се паганским обичајем, све док се у Немачкој тај обичај није усталио. За почетак јелка се у Немачкој китила воћем, како би призвали лепе зреле плодове наредне године. Тек након неког времена почели су да се користе они лепши декоративни украси.

Обичај стављања свећица на рођенданску тарту потиче из Немачке, а данас је распрострањен широм света. Управо у Немачкој настала је и традиција прављења рођенданске торте, стара више стотина година. У почетку су се у тарту стављали разни мали предмети, а сваком госту његов комад „откривао“ је будућност. Најсрећнији је био онај ко пронађе новчић.

КЊИГЕ КОЈЕ ОСВАЈАЈУ СРЦЕ

ЧИТАМО, УЖИВАМО, ПРЕПОРУЧУЈЕМО

„Приче за лаку ноћ за мале бунтовнице“ ауторке Елене Фавили и Франческе Кавало збирка је од сто инспиративних прича о изузетним женама које су својим животима и делима промениле свет. Свака прича је написана у стилу бајке и прати живот једне хероине – од краљице Елизабете I до уметнице Фриде Кало, пружајући увид у њихове изазове, постигнућа и храброст. Ове приче не само да забављају, већ и инспиришу младе читатеље да сањају велике снове и верују у своје способности.

Роман „Лето када сам научила да летим“ Јасминке Петровић пружа дирљив увид у свет тинејџерке Софије која, суочена са неочекиваним летовањем на Хвару са баком и њеном родбином, открива нове аспекте живота, породице и љубави.

Овај роман је идеалан за све који желе да уроне у причу о одрастању, откривању себе и снази породичних веза. Његова универзална тематика и емотивна дубина чине га вредним читања.

Роман „Аги и Ема“ аутора Игора Коларова говори о необичном пријатељству између дечака Агија и старије госпође Еме. Аги је усамљени дечак који се често сели због посла својих родитеља, што му отежава стварање пријатељстава и прилагођавање новим срединама. Његов живот се мења када упозна Ему, живахну старицу која уноси радост и авантуру у његов свакодневни живот.

Ова књига је обавезно штиво за све који желе да уживају у топлој и емотивној причи која слави снагу пријатељства и људских веза.

Наталија Пухмајер, 5/2

ХАРМОНИЈА У НОТАМА

ФЕСТИВАЛ „МИЊА СУБОТА” ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

Ксенија Јанчић, прва награда
Софија Јанчић, прва награда
Марта Ивановић, прва награда
Огњана Данојлић, прво место

ФЕСТИВАЛ „МИЊА СУБОТА” РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

Огњана Данојлић, победница IV категорије

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ У ПЕВАЊУ ТРАДИЦИОНАЛНЕ ПЕСМЕ

Дуња Ђирковић, прва награда
Огњана Данојлић, прва награда

МАТЕМАТИЧКИ ТРИЈУМФИ

ДОПИСНА ОЛИМПИЈАДА
РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

Стефан Ристић, 6/4 – 3. награда

МАТЕМАТИЧКА ОЛИМПИЈАДА
РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

Стефан Ристић, 6/4 – похвала

ТЕХНИКА И ТЕХНОЛОГИЈА

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

Лука Цвејић, 5/3 – 3. награда

ПРВА ПОМОЋ

ГРАДСКО ТАКМИЧЕЊЕ

Ања Канкараш (8/2), Хана Хаџајлић (7/2), Нађа Ђукић (7/3), Огњен Грубејшић (7/1), Тамара Нинковић (6/1), резерве: Тодор Јевтановић (7/1) и Сара Шујић (7/1), 2. награда

ТРИЈУМФИ НА ТЕРЕНУ

БАСКЕТ 3Х3 ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ

Софија Исаиловић (6/4), Дуња Миловановић (7/2), Магдалена Јаковљевић (8/1) и Наташа Крсмановић (6/5), 3. место

ПЛИВАЊЕ ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

Теодора Митровић, 1/2, 1. место (краул)
Вељко Кецмановић, 2/1, 3. место (краул)
Теодор Бранковић, 3/1, 3. место (прсно)
Анђелија Петровић, 4/3, 1. место (краул)
Тара Јовановић, 5/3, 1. место (краул)
Лука Цвејић, 5/3, 2. место (прсно)
Стефан Катић, 5/1, 2. место (леђно)
Петар Поучковић, 5/1, 1. место (прсно)
Стефан Ристић, 6/4, 2. место (делфин)
Елена Бугарчић, 6/4, 1. место (прсно)
Лазар Јеличић, 6/2, 2. место (прсно)
Мила Нешковић, 6/4, 3. место (краул)
Стефан Топузовић, 6/5, 1. место (прсно)
Сара Шујић, 7/1, 1. место (прсно)
Лена Гордић, 7/5, 2. место (прсно)
Исидора Цвејић, 8/3, 1. место (прсно)
Никола Марковић, 8/3, 3. место (прсно)

Наши Вуковци

Теодора Петровић, 8/2

Ања Канкараш, 8/2

Никола Марковић, 8/3

Вук Вујковић, 8/4

Доситеј Давидовић, 8/4

Матеја Јовановић, 8/4

Стефан Миланковић, 8/4

Теодора Ристић, 8/4

Матеа Полић, 8/4

Александра Машић, 8/6

КУХИЊИЦА РАДОСНИЦА

У оквиру активности „Растимо здраво“, ученици млађих разреда издвојеног одељења у Ориду са учитељицом Горданом Павличић организовали су „Кухињицу радосницу“ како би промовисали здраве навике. У сарадњи са наставником Миланом Перишићем, одржан је воћни базар на ком су ученици правили, сервирали и продавали воћне салате и лимунaде, уз развијање свести о исхрани, хидратацији и хигијени. Ученици старијих разреда осмислили су тезгу, дефинисали цене и кроз игру учили о финансијској писмености. Сви приходи уплаћени су у хуманитарне сврхе.

РЕЦИ ДА ТОЛЕРАНЦИЈИ

Педагог школе Милица Јеличић са ученицима петог разреда реализовала је радионицу о толеранцији, под називом „Реци нешто о мени“, у оквиру које су ученици имали прилику да изразе шта код себе воле, а шта код својих другара и тиме показали колико је важно прихватити различитости и разумети друге.

Са ученицима шестог разреда реализована је радионица „Круг пријатељства“ у којој су ученици дискутовали на тему ко им је најбољи пријатељ и које људске квалитете мора да поседује. Критички су се освртали на себе и истицали шта је то што би волели да промене код себе.

ЗАЈЕДНО КРЕАТИВНИ – ПРАЗНИЧНА РАДИОНИЦА

Продужени боравак у сарадњи са родитељима организовао је еколошку радионицу израде новогодишњих капа. За израду су коришћени рециклирани материјали као што су папир, картон, дугмићи и шљокице. Ова креативна дружења већ годинама доприносе бољој сарадњи школе и породице и заједничком раду на празничној атмосфери.

ХУМАНОСТ И КРЕАТИВНОСТ У 8/5

Ученици одељења 8/5 у Ориду показали су хуманост и предузетништво кроз самосталну израду новогодишњих украса. Поред тога, испланирали су и организацију новогодишње журке у школи, а сав прикупљени новац намењен је хуманитарним сврхама. У изради украса учествовали су Тамара Голић, Теодора Мирковић, Јован Зебић, Стефан Божић, Филип Мијатовић и Немања Јевтановић.

ПОДРШКА ЗА ЛАКШЕ УЧЕЊЕ

Ученици шестог разреда у сарадњи са педагогом Милицом Јеличић припремали су едукативни материјал намењен ученицима којима је потребна додатна подршка у учењу. Ова иницијатива има за циљ да олакша учење и помогне свим ученицима да лакше савладају градиво.

ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА

Ученици трећег разреда матичне школе су 29. априла учествовали у заједничкој активности посвећеној развоју другарства кроз различите спортске игре. У веселој атмосфери ученици су показали своје спретности и вештине. Бурним навијањем бодрили су другаре. Победници су били сви, јер су показали да им је другарство на првом месту.

23. МЕЂУНАРОДНИ КАРНЕВАЛ У БУДВИ

Од 2. до 4. маја један ученик првог, шеснаест ученика четвртог и два ученика осмог разреда су нас представљали на 23. међународном карневалу у Будви. Од 75 група које су се представиле многобројној публици, наши ученици су били најмлађи. Наступ су извели без грешке и добили највећи аплауз. Веома смо поносни на наше ученике и њихове наставнице и учитељице због успешног представљања наше школе и града.

ХУМАНИТАРНА ИЗЛОЖБА „ТРАГ КОСМОСА“

У понедељак, 19. маја, у просторијама Културног центра Шабац – Цент Арт, свечано је отворена хуманитарна изложба „Траг Космоса“, посвећена сећању на уметницу Ану Поповић. Изложба, испуњена делима која повезују небо и земљу, снове и стварност, окупила је бројне посетиоце који су својим присуством и донацијама дали допринос важном циљу – помоћи малом Милану Милошевићу. Посебан допринос хуманитарном карактеру изложбе дали су ученици наше школе одељења 3/1, 3/2, 3/3, 4/2 и 4/4. Њихови ликовни радови били су део изложбе, а родитељи су их откупили, чиме је додатно прикупљен новац за лечење дечака Милана. Сав приход са изложбе намењен је за лечење Милана Милошевића, а подршка се може пружити и слањем СМС поруке са бројем 295 на 3800. Понесите отворено срце – порука је коју су сви присутни понели са собом.

НОВИНСКА АГЕНЦИЈА ЈЕВРЕМОВЕ ШКОЛЕ ЈАВЉА...

Будући да тимска настава, интегративни и тематски приступ више наставних предмета кроз пројектну наставу на највишем нивоу помаже развоју кључних и међупредметних компетенција, осмишљена је пројектна настава за више ученика из више различитих одељења. Овом пројектном наставом обухватили смо више наставних предмета: српски језик и књижевност (Наташа Туменко), енглески језик (Катарина Ђурђевић), немачки језик (Наталија Бајић и Наталија Миленковић), биологија (Милица Марковић), историја (Јелена Јеврић и Ивана Павловић), музичка култура (Марица Пријовић и Иван Марковић), ликовна култура (Ивана Смиљанић и Драгана Ђурђевић).

Кроз партиципацију ученика у овом пројекту, а у којем су они имали различите улоге и задужења, развијали смо међупредметне компетенције и остварили са ученицима различите исходе учења.

Пројекат је реализован у две фазе. Прва фаза пројекта односила се на ученике седмог и осмог разреда. Почела је 5. маја, а завршила се пројектним даном 27. маја. Друга фаза пројекта је почела истог датума, 5. маја, а завршила се пројектним даном 10. маја и односила се на ученике петог и шестог разреда.

Ученици седмог и осмог разред су кроз различите предмете истраживали и правили презентације о афоризмима, цитатима истакнутих песника и писаца, о фразама које су се употребљавале као пароле у различитим покретима и протестима кроз историју, затим о еколошким протестима у 20. и 21. веку, о студентским демонстрацијама и протестима у другој половини 20. века, о револуционарним идејама у Европи и свету у 18. и 19. веку, о развоју српске црквене музике и српских народних музичких инструмената, о музици 20. века. Представљали су и своје ликовне радове на тему „Мале револуције великих срца”, као и „Зид слободе”.

Ученици петог и шестог разред су на дан реализације пројекта носили паное на којима су илустроване народне умотворине, а присутни су имали задатак да погоде која је пословица у питању. Потом су кроз експеримент представили случај Розалинд Франклин. Остали су били задужени да представе наслеђе и симболе старог века, као и наслеђе и симболе раног и средњег новог века кроз презентације о различитим туристичким дестинацијама. А када је уметност у питању, презентовали су о музичким инструментима са диркама, представљали композиторе, музику и дела кроз векове. Такође, учествовали су у илустровању народних умотворина развијајући визуелно наративно мишљење.

ШКОЛА КОЈА СТВАРА

КОРАК ПО КОРАК – ОД МАШТЕ ДО ЗНАЊА

НОВИНСКА АГЕНЦИЈА ЈЕВРЕМОВЕ ШКОЛЕ ЈАВЉА...

КАД СЕ УДРУЖЕ РАД, ИДЕЈЕ И ОСМЕХ – НАСТАЈУ НАЈЛЕПШЕ ПРИЧЕ НАШЕ ШКОЛЕ.

СРБИЈА У СРЦУ

Ученици 1/2 припремили су и извели презентацију под називом „Србија у срцу“, која је одржана пред родитељима у учионици наше школе. Кроз ову тематску приредбу ученици су на креативан и едукативан начин представили своје учење азбуке – путовањем кроз Србију, слово по слово. Свако слово азбуке било је повезано са једним појмом или местом из наше земље. Кроз песму, рецитацију, глуму и цртеже, деца су показала не само своје знање, већ и љубав према језику и домовини. Родитељи су са одушевљењем испратили сваку тачку програма, а понос на децје учешће био је видљив на лицима свих присутних.

МИ НА КРАЈУ ПРВОГ РАЗРЕДА – СИСТЕМАТИЗАЦИЈА ЗНАЊА ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Уз осмехе, радост и велико узбуђење, ученици 1/2 приредили су завршну приредбу којом су на креативан начин објединили све што су током школске године учили на часовима српског језика. Овај посебан догађај био је прилика да се кроз глуму, рецитовање и драмске приказе подсетимо на најлепше текстове, ликове и поуке које су обележиле њихов први разред. Програм су водили ученици који су нас, вешто и са осећајем за сцену, провели кроз тематске целине. Приредба је обухватила драмске текстове које смо заједно учили и обрађивали. Ученици су показали одлично разумевање текстова, изражајну глуму и способност да оживе ликове на сцени. Потом смо уживали у рецитацијама песама Јована Јовановића Змаја, па су на ред дошле басне, кратке приче које носе важне животне поуке и којима су деца на сценски начин дала нови живот. Најлепши део приредбе, као завршни утисак, била је драмска изведба басне у стиховима „Јежева кућица“, у којој су сви учесници дали свој допринос кроз стихове и глуму. Овом приредбом ученици су показали не само знање и вештине усвојене током године, већ и радост стварања, другарство, самопоуздање и љубав према српском језику и књижевности.

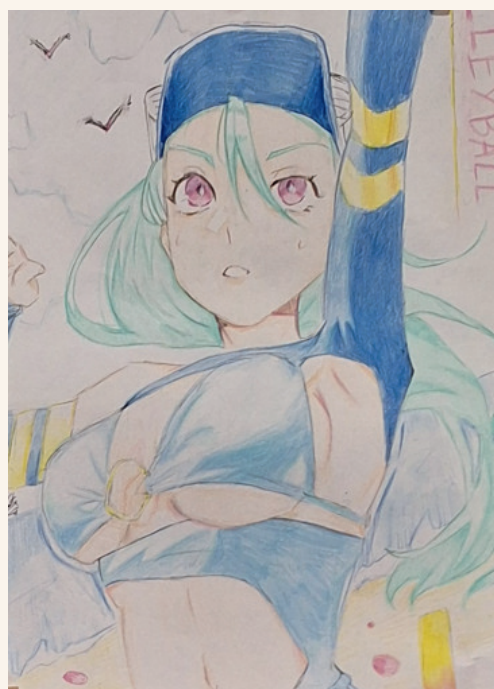
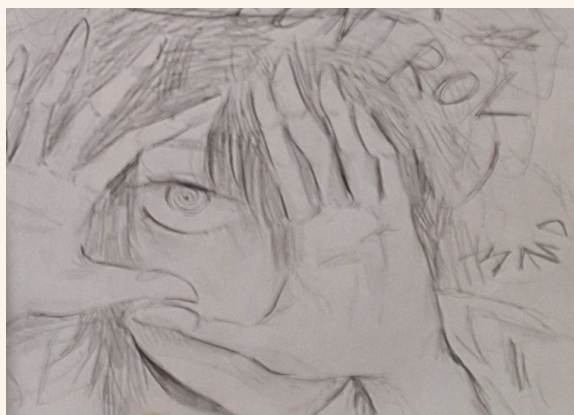

УМЕТНИЧКЕ ИСКРЕ

НАШ СВЕТ У БОЈАМА

КАД СРЦЕ ЦРТА, НАСТАЈУ РЕМЕК-ДЕЛА.

КАТАРИНА ЈОВАНОВИЋ, 6/1

